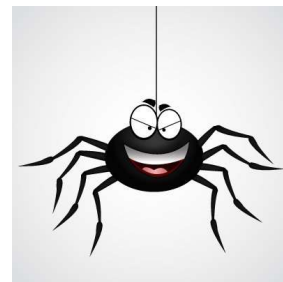

Arahnofobija

(Sabine Nagy)

Gospodin Bojažljivi se bojava paukova, ali nije znao zašto. Njegov strah od tih malih životinja bio je toliko velik da je gospodin Bojažljivi odlučio ići psihijatru. Psihijatar je bio jako ljubazan. Imao je puno iskustva i razumijevanja za svoje pacijente koji su bolovali od arahnofobije – tako se naime zove taj nerazumljivi strah od pauka.

Psihijatar je odmah pri prvom susretu predložio svojem pacijentu posebnu vježbu. Rekao mu je: „Gospodine Bojažljivi, dat ću Vam domaću zadaću. Idite kući, uzmite olovku, nacrtajte pauka na bijeli papir i napišite što bi taj Vaš pauk mogao raditi. Vidimo se sljedećeg tjedna.“

Sljedećeg tjedna gospodin Bojažljivi je opet došao psihijatru. U džepu je imao listić na kojem je pisalo:

Pauk brzo trči po papiru,
neće da me ostavi na miru.

Vješto puzi po mom tijelu,
ne mari ni za košulju bijelu.

Na ruku moju spusti se,
glasno vičem: „Pusti me!“

Trči što ga noge nose,
trči brže nego bose ose.

Bježi on, na osam nogu,
protiv toga ništ ne mogu.

Po zidovima trči gore-dolje,
kao seljak kada ore polje.

Plete niti svoje mreže,
lovi muhe, ali samo svježe.

Jedva je sit tople krvi,
te traži dalje: „Gdje ste, crvi?“

U žurbi cijelu kuću okupira,
ne zna koji kut da bira.

Ja u strahu, skok na stol,
pravim se kao veliki vol:

„Čekaj, pauče, nisi pravi!“
Pa mu dam papučom po glavi.